

УДК 519.816

T. A. ГРЕЧКО, ст. викл., СННІГОТ УПА, Стаканов

МОДЕЛЬ ВИБОРУ ВАРІАНТА РІШЕННЯ, ПРИЙНЯТОГО В УМОВАХ РИЗИКУ ТА НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

В статті розглянута модель вибору варіанту рішення, прийнятого в умовах ризику та невизначеності.

Ключові слова: ризик, невизначеність, алгоритм, варіант, рішення.

Вступ. Елементи невизначеності, властиві функціонуванню і розвитку багатьох економічних процесів, у тому числі й проекту, обумовлюють появу ситуацій, що не мають однозначного результату (рішення) [1].

Постановка проблеми. Ця обставина ускладнює процес прийняття рішень в умовах невизначеності та визначає необхідність використання вже існуючих методів [2, 3], які дають можливість по заданим цілям і обмеженням одержати прийнятні для практики (оптимальні й раціональні) управлінські рішення.

Як відомо, залежно від ступеня невизначеності розрізняють ситуації ризику й ситуації невизначеності. При цьому ситуації ризику, будучи різновидом невизначеності, характеризується тим, що в результаті кожної дії можуть бути отримані різні результати, імовірність яких відома або може бути оцінена.

Ціль роботи. Розглянути модель вибору варіанту рішення, прийнятого в умовах ризику та невизначеності

Основний матеріал. Вибір варіанта в проекті повинен визначатися по наступному алгоритму:

1. Визначити ціль рішення.
2. Визначити можливі варіанти рішення.
3. Визначити можливі наслідки кожного рішення.
4. Вибрати оптимальне рішення на основі поставленої цілі.

Як видно, пошук варіанта рішення починається з перерахуванням можли-

вих варіантів й їх наслідків, потім проводиться оцінка кожного результату. Перераховані вище етапи важливі як у дуже складних, так і у дуже простих проектах.

Однак, на вибір варіанта рішення в умовах ризику й невизначеності істотно накладає відбиток різноманіття критеріїв і показників, за допомогою яких оцінюється рівень ризику.

Ухвалення рішення являє собою вибір одного з деякої множини варіантів:

$$R_i \in \{R\} \quad (1)$$

Будемо розглядати, що в проектному процесі є лише кінцеве число варіантів, причому звичайно невелике.

Кожен варіант (R_i) визначає деякий результат, так званий вигравш, що допускає кількісну оцінку (r_{ij}).

Необхідно знайти варіант із найбільшим значенням результату (вигравшу r_{ij}), якщо це стосується таких величин як прибуток, доход, надійність або варіант із найменшим значенням результату, якщо це стосується таких параметрів як три-валість, вартість, витрати, ризик, відхилення.

Таким чином, вибір кращого варіанта (R_o) проводиться за допомогою критерію:

$$r_{oj} (R_o) = \max (\min) \{r_{ij}\}, R_o \in \{R\} \quad (2)$$

Цей запис читається так: вибір варіанта (R_o) визначається за критерієм максимальної або мінімальної оцінки серед всіх множин оцінок (r_{ij}), причому варіант (R_o) належить множині варіантів рішень.

У проектному процесі кожному припустимому варіанту рішення (R_i) можуть відповідати різні зовнішні й внутрішні умови обстановки (O_j) і, виходячи із цього, результати (вигравші) різних рішень (r_{ij}) становлять сімейство рішень.

У самому загальному вигляді постановка та рішення завдання оптимізації рішень, прийнятих в умовах ризику й невизначеності, може бути представлена в такий спосіб:

- є m можливих рішень $R_1, R_2, \dots, R_i, \dots, R_m$, тобто $R_i = \{R_1, R_2, \dots, R_m\}$;
- зовнішні та внутрішні умови обстановки точно невідомі, однак про них можна зробити n пропозицій $PRO_1, PRO_2, \dots, O_i, \dots, O_n$, тобто $O_i = \{PRO_1, PRO_2, \dots, O_n\}$;

- результат, так званий виграш (r_{ij}), що відповідає кожній парі сполучень рішень (R) і обстановки (ПРО), може бути представлений у вигляді матриці (табл. 1).

Таблиця 1 – Матриця рішень

Варіанти рішень (R_i)	Варіанти зовнішній і внутрішні умови обстановки (O_j)					
	ПРО ₁	ПРО ₂	...	O_j	...	O_n
R_1	r_{11}	r_{12}	...	r_{1j}	...	r_{1n}
R_2	r_{21}	r_{22}	...	r_{2j}	...	r_{2n}
...
R_i	r_{i1}	r_{i2}	...	r_{ij}	...	r_{in}
...
R_m	r_{m1}	r_{m2}	...	r_{mj}	...	r_{mn}

У наведеній матриці (табл. 1):

- R_1 – вибір рішення виходячи з максимального результату, обумовленого різноманіттям технічних, технологічних та організаційних можливостей реалізації будівельного проекту;
- R_m – вибір рішення виходячи з мінімального результату, обумовленого тими ж факторами;
- R_i – проміжні рішення;
- O_B – зовнішні й внутрішні умови обстановки, що забезпечує максимальний результат;
- O_n – зовнішні й внутрішні умови обстановки, що забезпечує мінімальний результат
- O_j – проміжні умови обстановки.

Обсяг сімейства рішень, пов'язаний як з дефіцитом інформації (невизначеність), так і з різноманіттям техніко-технологічних можливостей реалізації конкретного проекту в конкретних умовах, а також з досвідом, інтуїцією, знаннями та здоровим глузdom фахівця, що вирішує дане завдання.

Схематичне представлення та зіставлення всіх можливих результатів (r_{ij}) різних рішень матриці (табл. 1) полегшує спочатку їх огляд, не вимагаючи при цьому формальної оцінки.

Дана матриця може бути менше по обсягу, а саме, представлена одним стовпцем, якщо буде представлена повна інформація про зовнішню та внутрішню ситуацію обстановки (O_j), з якою треба рахуватися. Це відповідає елементарному складанню різних техніко-технологічних рішень. Матриця рішень може виглядати і єдиним рядком. У цьому випадку маємо справу із ситуацією прийняття рішень, коли в силу обмежень техніко-технологічного характеру, і інших причин залишається один варіант. І все-таки результат такого рішення залишається невідомим, тому що наслідку рішення залежать від внутрішніх і зовнішніх умов обстановки.

Стосовно до умов реалізації проекту результати рішення за вартістю і тривалістю можна звести до трьох оцінок: оптимальні, імовірні та пессимістичні (тут не будемо розглядати визначення цих оцінок).

Щоб прийти до однозначного та по можливості оптимального варіанту рішення, навіть у тому випадку, коли деяким варіантам R_i можуть відповідати різні умови O_j , можна ввести оціночні функції, які відповідають трьом оцінкам (оптимістична, імовірна та пессимістична).

При прийнятті рішень в умовах ризику та невизначеності пропонується відбирати альтернативи за правилами, що відповідають принциповим установкам осіб, які приймають рішення. Ці принципові установки можна звести до наступних позицій:

1. Оптимістична позиція

$$r_{ij} = \max_i (\max_j r_{ij}) \quad (4)$$

2. Нейтральна позиція

$$r_{ij} = \max_i \left(\frac{1}{n} \sum_{j=1}^n r_{ij} \right) \quad (5)$$

3. Пессимістична позиція

$$r_{ij} = \min_i (\min_j r_{ij}) \quad (6)$$

Слід зазначити, що перераховані вище оціночні позиції сполучені з певним ступенем впливу ризику, тобто оптимістична – високий ризик, нейтральна позиція – середній ризик і пессимістична – низький ризик.

Розглянемо вплив оцінних функцій на визначення тривалості виконання будь-якої роботи. Тривалість виконання роботи визначається по формулі:

$$t = \frac{V \cdot H}{q}, \quad (7)$$

де V – обсяг роботи,

H – норма часу,

q – кількість трудових ресурсів.

Будемо вважати, що обсяг робіт V і кількість ресурсів q однозначно визначені, а щодо норми часу H відомі її оптимістична (ПРО), імовірна (В) і пессимістична (П) оцінки.

Тоді, тривалість роботи проекту буде залежати тільки від норми часу. Залежність між двома показниками (норма часу і тривалість) представлена в табл. 2.

Таблиця 2 – Залежність тривалості від норми часу

Оцінка	Норма часу	Тривалість
Пессимістична	$H_{\text{пес.}}$	$t_{\text{пес.}}$
Найбільш імовірна	$H_{\text{нв}}$	$t_{\text{нв}}$
Оптимістична	$H_{\text{оп}}$	$t_{\text{оп.}}$

Аналізуючи дані таблиці 2, можна сказати, що пессимістичній оцінці відповідає максимальна норма часу і тривалість, оптимальній оцінці – мінімальна норма часу і тривалість.

Слід також зазначити, що не слід виключати з аналізу вплив на тривалість роботи таких параметрів як обсяг і ресурси. Ці параметри розширяють межі (роздмах) оціночних позицій. Аналіз повинен проводитися тільки з урахуванням загальної оцінки всіх параметрів проекту.

Висновки. Таким чином, вибір критерію (оціночної позиції або оціночної функції) визначається винятково позицією особи, яка приймає рішення, що у свою чергу, визначає відношення особи до ризику виконання проекту.

Таблиця 3 – Система оціночних функцій

Оціночна позиція	Оцінюваний результат
1	2
Крайній оптимізм	$R = R_{\min}$
Відносний оптимізм	$R = \left(\frac{4 \times R_{\min} + R_{\max}}{5} \right)$

	$R = \left(\frac{3 \times R_{\min} + 2 \times R_{\max}}{5} \right)$
Нейтральна позиція	$R = \frac{R_{\min} + R_{HB} + R_{\max}}{5}$

Продовження таблиці 3

1	2
	$R = \sqrt{\frac{1}{3} \left(R_{\min}^2 + R_{\min} \times R_{\max} + R_{\max}^2 \right)}$
	$R = \sqrt{R_{\min} \times R_{\max}}$
Відносний пессимізм	$R = \left(\frac{2 \times R_{\min} + 3 \times R_{\max}}{5} \right)$
	$R = \left(\frac{R_{\min} + 4 \times R_{\max}}{5} \right)$
Крайній пессимізм	$R = R_{\max}$

У такій ситуації важливо вміти сполучити та співставити результати, отримані за допомогою оціночних функцій, які представлені в таблиці 3, де R – це оцінюваний результат, що в даній роботі представлений або вартістю, або тривалістю.

Ці оціночні функції носять суб'єктивний характер по відношенню до особи, яка приймає рішення і можуть бути представлені різними модифікаціями, які поєднуються в загальні три групи: позиція оптимізму, позиція пессимізу й нейтральна позиція.

У цілому використання цих функцій для визначення основних параметрів будівельного проекту дає можливість визначити межі можливих рішень і надалі ймовірність очікуваних результатів.

Список літератури: 1. Гречко Т.А. Управління ризиком реалізації інвестиційного проекту. // Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут». Збірник наукових праць. Тематичний випуск: Актуальні проблеми управління та фінансово-господарської діяльності підприємства. – Харків: НТУ «ХПІ». – 2012. – № 12. – С.59-65. 2. Эддоус М., Стенсфілд Р. Методы принятия решений: Пер. с англ. –М.: Аудит, ЮНИТИ, 1997. – 590 с. 3. Вітлінський В.В., Наконечний С.І. Ризик у менеджменті. – К.: ТОВ «Борісфен-М», 1996. – 336 с.

Надійшла до редакції 25.01.2013

УДК 519.816

Модель вибору варіанта рішення, прийнятого в умовах ризику та невизначеності / Гречко Т. А. // Вісник НТУ «ХПІ». Серія: Актуальні проблеми управління та фінансово-господарської діяльності підприємства – Харків: НТУ «ХПІ». – 2013. – №7(981). – С. 15–21. – Бібліог.: З назви.

В статье рассмотрена модель выбора варианта решения, принятого в условиях риска и неопределенности.

Ключевые слова: риск, неопределенность, алгоритм, вариант, решение.

The model of choice of variant of decision, accepted in the conditions of risk and vagueness is considered in the article.

Keywords: risk, vagueness, algorithm, variant, decision.

УДК 658.012.38

Р. Г. ДОЛІНСЬКА, канд. екон. наук, доц., НТУ «ХПІ»,

А. А. ПАВЛОВСЬКА, магістрант, НТУ «ХПІ».

ІДЕНТИФІКАЦІЯ КЛЮЧОВИХ ПОКАЗНИКІВ У СИСТЕМІ ВАРТІСНО-ОРИЄНТОВАНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Узагальнені концептуальні засади визначення та впровадження ключових показників у системі вартісно-орієнтованого управління. Ідентифіковані ключові показники ЗЕД для ПАТ «ХАРП» і встановлена їх кореляція з економічною доданою вартістю.

Ключові слова: вартісно-орієнтоване управління, ключові показники діяльності, KPI, EVA, RONA, NOPAT

Вступ. Глобалізація, посилення конкуренції, зростання значущості інституційних інвесторів, бурхливий розвиток фінансового та фондового ринків змінюють парадигму управління бізнесом. В сучасній науковій літературі все частіше піднімається питання про доцільність запровадження в управлінні вітчизняними суб'єктами господарювання концепції вартісно-орієнтованого управління.

Ця концепція означає, що вся діяльність менеджменту підприємства має бути спрямована на досягнення головної стратегічної цілі – збільшення вартості підприємства. Успіх впровадження концепції вартісно-орієнтованого управління залежить від чіткого визначення ключових індикаторів створення вартості (KPI).

Аналіз останніх досліджень та літератури. Необхідно зазначити, що у світовій економічній думці концепція KPI тісно пов'язана з вартісно-орієнтованим управлінням. Коупленд, Коллер та Муррін визначають ключові показники ефективності як одиниці виміру чинників вартості, певних змінних, від яких залежить ефективність і результативність роботи підприємства. Сукупність